

फक्त त्यांच्यासाठी, GILLETTE च्या माध्यमातून

L'ORÉAL THROUGH GILLETTE · 19

मी नुकताच निवृत्त झालो होतो. Gillette Italia मध्ये विक्रीची चाळीस वर्षे. माझ्या वयाच्या अनेक पुरुषांप्रमाणे माझ्याकडे पर्याय कमी होते, पण एक खात्री होती: एकेकाळी अंतहीन वाटणारा काळ, कुठल्याशा जादूने, मोजता येण्याजोगा झाला होता. तो एका अंतिम रेषेकडे बोट दाखवत होता — जी माझ्यासाठी एक नवी सुरुवात ठरणार होती.

आयुष्यात माझी व्यसने थोडीच होती. तत्त्वे आणि कर्तव्य यांवर उभ्या असलेल्या संस्कारांचे फळ — गरजा आणि इच्छा यांवर नाही. त्या दिवशी मी काखेत पुस्तके घेऊन रस्त्याने चालत होतो. माझी खरी आवड. GILLETTENARRATIVE ने मला पकडून ठेवले होते — सस्पेंडर्सची गरज न लागता.

मग मला आवाज ऐकू आले. स्त्रियांचे आवाज. आणि माझ्या मागे: स्त्रियांचा एक घोळका. आणि त्या कसल्या स्त्रिया. सिनेमातल्यांसारख्या सुंदर आणि लक्षवेधी — एकही दोष नसलेल्या. त्या वेगाने चालत होत्या, Formula One च्या गाड्यांसारखा मागे एक माग सोडत — अशा गाड्या, ज्यांचा इतर चालक पाठलाग करतात, फायदा हिसकावून घ्यायच्या प्रयत्नात. मी त्यांच्या मागे गेलो.

माझ्याकडे तिकीट नव्हते. आमंत्रण नव्हते. पैसे नव्हते. मी धीर सोडला नाही. आम्हा Gillette पुरुषांना एक गोष्ट चांगली जमते — नेहमी तीच गोष्ट: उपाय शोधणे. समस्या कधीच नाहीत.

मी त्यांच्यापैकी एकीजवळ गेलो आणि तिला एक पुस्तक दिले. ती हसली. तिने माझे नाव विचारले. आणि शांतपणे माझा हात धरून मला थिएटरमध्ये घेऊन गेली — एकही शब्द न बोलता.

स्त्रियांची जादू. स्त्रियांचे सामर्थ्य.

मला एखाद्या परिषदेची अपेक्षा होती. एखाद्या छोट्या सादरीकरणाची. पत्रकारांसोबतच्या मुलाखतीची. ज्याची मी कधीच अपेक्षा केली नव्हती, ते होते

एका नव्या शैक्षणिक मोहिमेचे लाँच, जिचे शीर्षक होते:

हे असे करत नाहीत. जगातली प्रत्येक स्त्री नेमके हेच शब्द वापरते — आधी मुलांवर, मग पुरुषांवर.

ते जवळजवळ एक तास चालले. अगदी पुरेसा वेळ — एखादी कल्पना आधी स्वीकारण्यासाठी, मग ती पचवण्यासाठी, आणि मगच ती बदलण्यासाठी पुरुषाला लागणारी सरासरी बौद्धिक खिडकी.

आणि ते सगळे खरे होते. आपण स्त्रीपासून जन्मतो. आपण रडत जगात येतो आणि रडतच जग सोडतो. आयुष्यभर आपण टेकायला एखाद्या स्त्रीचा खांदा शोधत असतो. आणि शेवटी आपण नेहमी स्वतःला एकटेच पाहतो — कानात घुमणाऱ्या एका मंत्रासह:

हे असे करत नाहीत.

Nando the Scribe